

Άνοικτή ἐπιστολή
 Πρός τούς ἁγίους Καθηγουμένους
 καί τούς ἁγίους ἀντιπροσώπους
 τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν
 εἰς τήν Ἱεράν Κοινότητα
 τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω
 Ἐνταῦθα.

Ἅγιοι Καθηγούμενοι καί Ἅγιοι Πατέρες, Εὐλογεῖτε:

Ἐπιθυμοῦμε μέ τό παρόν νά ἐκφράσουμε τήν βαθύτατη ἀνησυχία καί τήν λύπη μας γιά ὅσα συμβαίνουν στήν Ἁγία Ὁρθοδοξία μας ἐπί ἔτη, καταλυτικά τῆς διδασκαλίας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Ἁγίων Πατέρων καί ἀντίθετα πρὸς ὅσα οἱ ἱεροί κανόνες τῶν οἰκουμενικῶν καί τοπικῶν συνόδων θεσπίζουν. Διερωτώμεθα ἂν ἔχει συνέλθει κάποια οἰκουμενική σύνοδος καί κατήργησε τούς κανόνες πού ἀπαγορεύουν τήν συμπροσευχή μέ τούς αἰρετικούς¹, ἢ ἂν ὁ πάπας μετενόησε καί ἀποκήρυξε τίς αἱρέσεις τοῦ Filioque, τοῦ πρωτείου, τοῦ ἀλαθήτου, τῶν ἀζύμων, τοῦ καθαρτηρίου πυρός, τῆς κτιστῆς χάριτος, τῆς ἀσπίλου συλλήψεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τόσες ἄλλες, γιά τίς περισσότερες ἀπό τίς ὁποῖες ἔχει καταδικασθῆ καί ἀναθεματισθῆ ἐπανειλημμένως ἀπό ὀρθόδοξες συνόδους καί ἀπό τό σύνολο τῶν Ἁγίων Πατέρων.²

Ὁργίσθηκε ὁ οὐρανός, καί ἐλυπήθησαν σφόδρα οἱ Ἅγιοι Πατέρες μέ τό θέαμα καί τό ἄκουσμα ὅσων ἔλαβαν χώραν στό Φανάρι κατά τήν ἑορτή τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου στίς 30 Νοεμβρίου τρέχοντος ἔτους. Πρωτοφανῆ καί πρωτάκουστα πράγματα στήν δισχιλιετή ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας. « Καταπεφρόνηται τά τῶν Πατέρων δόγματα, ἀποστολικά παραδόσεις ἐξουθένηται, νεωτέρων ἀνθρώπων ἐφευρέματα ταῖς ἐκκλησιαίς ἐμπολιτεύεται » ὅπως λέγει ὁ

1. Βλ. Ἐνδεικτικῶς Κανόνα ΜΕ΄ Ἁγίων Ἀποστόλων : « Ἐπίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος αἰρετικοῖς συννευξάμενος μόνον, ἀφοριζέσθω, εἰ δέ ἐπέτρησεν αὐτοῖς, ὡς κληρικοῖς ἐνεργῆσαι τι, καθαιρείσθω ». Κανὼν Στ΄ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ τοπικῆς Συνόδου : « Περί τοῦ μή συγχωρεῖν τοῖς αἰρετικοῖς εἰσιέναι εἰς τόν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐπιμένοντας τῇ αἱρέσει. »

2. Βλ. Μεταξύ πολλῶν Ὁσίου Μελετίου Γαλησιώτου, Λόγος τρίτος, Κατ' Ἱταλῶν ἐν V. Laurent - L. Darryzes, Dossier Grec de l' union de Lyon (1272 - 1277) Paris 1976, σελ. 554 :

«Μέγιστα γάρ ἐσφάλησαν καί πάμπολα Λατίνοι
 πᾶς τῶν Πατέρων ὁ χορός αὐτούς καταδικάζει,
 αἰρετικοῖς συντάττεται καί σύμπας ὁ Λατίνους
 συγκοινωνῶν μεμέρισται Χριστοῦ καί τῶν Ἁγίων»

Ἁγίου Μάρκου Εὐγενικοῦ, Ἐγκύκλιος ἐπιστολή, ἐν I. ΚΑΡΜΙΡΗ, Τά Δογματικά καί Συμβολικά Βιβλία, τόμ. Α΄, σελ. 425 : Οὐκοῦν ὡς αἰρετικούς αὐτούς ἀπεστράφημεν καί διά τοῦτο αὐτῶν ἐχωρίσθημεν. Διατί γάρ ἄλλο; Φασί γάρ οἱ φιλευσεβεῖς νόμοι αἰρετικός ἐστί καί τοῖς κατά αἰρετικῶν νόμοις ὑπόκειται ὁ καί μικρόν γοῦν παρεκκλίνων τῆς ὀρθῆς πίστεως Αἰρετικοί εἰσιν ἄρα καί ὡς αἰρετικούς αὐτούς ἀπεκόψαμεν. » Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ 1848 : « Τούτων τῶν πλατυνθειῶν, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἐπί μέγα μέρος τῆς Οἰκουμένης αἱρέσεων, ἦν ποτε ὁ Ἀρειανισμός, ἔστι δέ τήν σήμερον ὁ Παπισμός.

ὁ Μ. Βασίλειος³ γιά ἀνάλογα φαινόμενα τῆς ἐποχῆς του. Ὅλα ἔγιναν στήν κυριολεξία ἄνω κάτω. Ἄντί ὁ αἰρετικός πάπας νά κείτεται κάτω, ὅπως βλέπουμε νά παρίστανται οἱ αἰρετικοί στίς εἰκόνες τῶν Ἁγίων Συνόδων, καί νά ἐκβάλεται ἀπό τήν Θεία Λειτουργία, βάσει τοῦ λειτουργικοῦ προστάγματος «τάς θύρας, τάς θύρας, ἐν σοφία πρόσχωμεν», τόν ἀνεβάσαμεν σέ θρόνο ὑψηλό, ὅπου καθόταν συμφορώντας ὠμοφόριο, τόν ἐθυμίασαν οἱ ὀρθόδοξοι διάκονοι, τόν ἀσπάσθηκε ὁ πατριάρχης στό «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους», ἀπήγγειλε ὡς προεστώς τό «Πάτερ ἡμῶν», τοῦ ἐψάλησαν «Πολυχρόνιον» ἀπό τόν χορό τῶν ἱεροψαλτῶν καί εἰδικά συντεθειμένο τροπάριο ἀπό Ἁγιορείτη ὑμνογράφο - Κύριε ἐλέησον ! - ἄν ἀληθεύουν βέβαια οἱ δημοσιογραφικές πληροφορίες καί τοῦ ἐπετράπη νά δώσει στό ἐκκλησίασμα τήν εὐλογία του, μᾶλλον δέ τήν ἀλογία του κατά τούς ἱερούς κανόνες⁴. Ἐπιτρέψαμε νά διαιρεθεῖ ἡ ἐπί γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία ἀπό τήν ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων καί νά ἐνωθεῖ μέ ἐκκλησίες καί συνάξεις πονηρευομένων αἰρετικῶν. Προσβάλλαμε ὅλους τούς Ἁγίους μάρτυρας καί ὁμολογητάς πού ἀγωνίσθηκαν μέχρι αἵματος ἐναντίον τῶν αἱρέσεων, γιατί παρουσιάσαμε ὡς ἀνωφελεῖς καί περιττούς τούς ἀγῶνες, τά μαρτύρια καί τήν ὁμολογία τους. Δέν θά λυποῦνται οἱ ἐπί Βέκκου μαρτυρήσαντες ὅσοι Ἁγιορεῖται Πατέρες, πού ἀρνήθηκαν νά ὑποδεχθοῦν καί νά μνημονεύσουν τόν πάπα, βλέποντας ὄχι μόνο νά ἀπορρίπτουμε τό παράδειγμά τους σιωπῶντες, ἀλλά καί νά κάνουμε τά ἀντίθετα; Γιατί τότε ἐκεῖνοι καί ὅλοι οἱ προηγούμενοι μάρτυρες καί ὁμολογηταί ὁμολόγησαν καί ἐμαρτύρησαν;

Γνωρίζετε, σεβαστοί Πατέρες, καλύτερα ἀπό ἐμᾶς τίς ἀντορθόδοξες καί βλάσφημες ἐνέργειες, δηλώσεις καί ἀποφάσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί ἄλλων προκαθημένων καί ἐπισκόπων, πού συνιστοῦν κραυγαλέα καί ἐμφανῆ - γυμνῆ τῆ κεφαλῇ - ἀποδοχή καί διδαχή τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, τῆς μεγαλύτερης ἐκκλησιολογικῆς αἱρέσεως ὅλων τῶν ἐποχῶν, πού ἀθετεῖ τήν μοναδικότητα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καί τήν ταυτίζει μέ τίς αἱρέσεις, τῶν ὁποίων δέχεται τά μυστήρια ὡς ἔχοντα καί μεταδίδοντα ἀγιαστική καί σώζουσα Χάρη. Ἐκτός τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Βαπτίσματος τῶν Παπικῶν καί τῶν Λουθηρανῶν ἔχουμε καί μετοχή στό κοινό ποτήριο μέ τούς Μονοφυσίτες καί σέ πολλές περιπτώσεις μέ τούς Παπικούς στίς Κυκλάδες καί στή Διασπορά.

Ἐκτιμοῦμε, μέ πολύ μεγαλύτερη λύπη, ὅτι ἡ πνευματική ἡγεσία τοῦ Ἁγίου Ὅρους τά τελευταῖα ἔτη δέν ἀντιμετωπίζει μέ σθένος καί γενναιότητα ὁμολογητική τά φαινόμενα αὐτά τῆς ἀποστασίας, ὅπως ἔπρατταν παλαιότερα οἱ Ἁγιορεῖται Πατέρες. Ὁ πατριάρχης ἔχει μετρήσει τίς ἀντιδράσεις μας καί ἐπειδή εἶναι χλιαρές καί πολλές φορές ἀνύπαρκτες, προχωρεῖ χωρίς ἐμπόδια στήν ἔνωση μέ τόν ἀμετανόητο καί παραμένοντα στίς αἱρέσεις του πάπα. Μᾶς

1. Ἐπιστολή 90. Τοῖς ἀγιωτάτοις ἀδελφοῖς καί ἐπισκόποις τοῖς ἐν τῇ Δύσει 2, PG 32, 473.

2. Κανὼν ΑΒ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου : « Ὅτι οὐ δεῖ αἰρετικῶν εὐλογίας λαμβάνει, αἰτινές εἰσιν ἀλογία μᾶλλον, ἢ εὐλογία ».

ἐμέτρησε καὶ χάρηκε σφόδρα καὶ κατὰ τὴν τελευταία ἐπίσκεψή του στοῦ Ἁγίου Ὁρους, στοῦ ὁποῖο λές καὶ ἦλθε γιὰ νὰ πάρει τὴν συγκατάθεση καὶ εὐλογία τῶν Ἀγιορειτῶν γιὰ ὅσα εἶχε σχεδιάσει νὰ πράξει μὲ τὸν πάπα λίγες ἡμέρες ἀργότερα.

Ἐμεῖς, ταπεινοὶ ἱερομόναχοι καὶ μοναχοί, ἐξομολογητικὰ σᾶς ἀποκαλύπτουμε ὅτι ἔχουμε σκανδαλισθῆ μὲ τὴν σιωπή καὶ ἀπραξία τῆς πνευματικῆς μας ἡγεσίας στοῦ Ἁγίου Ὁρους, καὶ μαζί μὲ μᾶς καὶ τὸ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Οἰκουμένης ὀρθόδοξο καὶ φιλομόναχο πλήρωμα. Περιμένουν ὅλοι νὰ ἀκούσουν τὴν φωνή τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Ἀπὸ σᾶς τοὺς σοφωτέρους καὶ λογιωτέρους μάθαμε ὅτι, ὅταν ἡ πίστις κινδυνεύει, εἴμαστε ὅλοι ὑπεύθυνοι, ἂν σιωπήσουμε καὶ δειλιάσουμε, ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Θεόδωρος Στουδίτης⁵. Ἰδιαίτερα ὁ μοναχὸς δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπει τὴν παραμικρὴ καινοτομία σὲ θέματα πίστεως, κατὰ τὸν αὐτὸν Ἅγιο Πατέρα καὶ μεγάλο μοναστικὸ ἡγέτη, ὀργανωτὴ τοῦ μοναχικοῦ βίου, καὶ Γέροντα ὄλων μας.⁶ Δὲν φοβήθηκε τίς ἀπειλές καὶ τοὺς διωγμοὺς τῶν εἰκονομάχων αὐτοκρατόρων καὶ πατριαρχῶν ἀλλὰ μέσα στὴν Κωνσταντινούπολη, στὸν περίβολο τῆς Μεγάλης Τεράς Μονῆς Στουδίου ὀργάνωσε λιτανεῖα μὲ λαμπαδηφορία χιλίων μοναχῶν, πού κρατοῦσαν τίς ἀπαγορευμένες ἅγιες εἰκόνες στά χέρια τους. Δέκα χιλιάδες μοναχοὺς τῆς Παλαιστίνης συγκέντρωσαν παλαιότερα στά Τεροσόλυμα οἱ Ἅγιοι Σάββας Ἁγιασμένος καὶ Θεοδόσιος Κοινοβιάρχης, ἄλλοι μέγιστοι μοναχικοὶ ἡγέται, καὶ ἔσωσαν τὴν Ὁρθοδοξία ἀπὸ τὴν αἵρεση τοῦ Μονοθελητισμοῦ. Ποιὸς θὰ σώσει τώρα τὴν Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τὴν δολιότητα τοῦ Παπισμοῦ; Οἱ ἐπιστολές διαμαρτυρίας πού κατὰ καιροὺς ἔστειλε ἡ Τερά Κοινότης στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη δὲν ἔφεραν κανένα ἀποτέλεσμα. Δὲν εἶναι πλέον καιρὸς λόγων, ἀλλὰ ἔργων. Δὲν θέλουμε νὰ σᾶς διδάξουμε ἔμεῖς οἱ ἀμαθεῖς καὶ ταλαίπωροι ἁμαρτωλοί, οὔτε νὰ ἐμφανισθοῦμε ὡς ὁμολογηταί. Τὴν μοναστικὴ καὶ ὀρθόδοξη συνείδησή μας θέλουμε νὰ ἀναπαύσουμε τοὺς ἁγίους μάρτυρας, καὶ ὁμολογητάς, ἰδιαίτερος τοὺς ἐπὶ Βέκκου μαρτυρήσαντας, θέλουμε νὰ τιμήσουμε, μιμούμενοι τὴν στάση τους. Νὰ μὴ δειλιάσουμε καὶ θέσουμε τὰ μοναστήρια καὶ τίς συνοδεῖες μας πάνω ἀπὸ τὴν καθαρότητα τῆς πίστεως, πάνω ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν ἀλήθεια⁷.

5. Ἐπιστολή ΠΑ', Παντολέοντι Λογοθέτη, PG 99, 1321 : « Ἐντολή Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα. Καὶ " Ἐάν ὑποστέλληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ ". Καὶ " Ἐάν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται ". Ὅστε, ὅτε περὶ πίστεως ὁ λόγος, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, Ἐγὼ τίς εἰμι ; Τερεὺς Ἄλλ' οὐδαμοῦ. Ἄρχων; Καὶ οὐδ' οὕτως ».

6. Ἐπιστολή ΛΘ', Θεοφίλω ἡγουμένῳ, PG 99, 1049 « Εἰ οὖν μοναχοί εἰσὶ τινες ἐν τοῖς νῦν καιροῖς, δεῖξάτωσαν ἐπὶ τῶν ἔργων. Ἔργον δὲ μοναχοῦ, μηδέ τὸ τυχόν ἀνέχεσθαι καινοτομεῖσθαι τὸ Εὐαγγέλιον ἵνα μὴ ὑπόδειγμα τοῖς λαϊκοῖς προτιθέμενοι αἰρέσεως καὶ αἰρετικῆς συγκοινωνίας, τῆς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπωλείας λόγον ὑφέξωσι ».

7. Θεοδώρου Στουδίτου, Μονάζουσιν, PG 99, 1120 : « Ἀλλὰ τί προτιμώμεθα μᾶλλον Θεοῦ τὰ μοναστήρια καὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ κακοπαθείας τὴν ἐντεῦθεν εὐπάθειαν; Ποῦ ἐστὶ τὸ " Ἐλάλουν ἐναντίον βασιλέως καὶ οὐκ ἠσχυνόμην; " Ποῦ ἐστὶ τὸ " Ἰδοὺ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, σὺ ἔγνωσ; " Ποῦ ἐστὶ τὸ κλέος καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ καθ' ἡμᾶς τάγματος. Πῶς

Πιστεύουμε ότι μετά τις τόσες έγγραφες και προφορικές διαμαρτυρίες και ένστάσεις, τις υπαναχωρήσεις, όπισθοχωρήσεις και συμβιβασμούς, τό μόνο πού θά εύφράνει τούς Όρθοδόξους και θά καταισχύνει τούς κακοδόξους, είναι ή διακοπή τού μνημοσύνου τού πατριάρχου και τών άπανταχοϋ συμφωνούντων ή σιωπώντων επισκόπων. Συγκεντρώστε, Άγιοι Πατέρες, τούς μοναχούς τών κοινοβίων, τών σκητών και τών κελίων σέ παμμοναστική άγωνιστική σύναξη, είτε έντός είτε έκτός τού Άγίου Όρους, και καθαιρέστε τούς πύργους τών αίρέσεων τού Παπισμοϋ και τού Οίκουμενισμοϋ. Αναλάβετε τόν καλόν άγώνα τής Πίστewς. Έμεις, άν σεις άπρακτήσετε, θά προτιμήσουμε νά πράξουμε τά θεάρεστα και όχι τά εύάρεστα. Ό Θεός νά μάς φωτίζει όλους, και ή Ύπεραγία Θεοτόκος νά σκέπει και νά εύλογεί τό Περιβόλι της νά προστατεύουν τήν Όρθόδοξη Έκκλησία από Θεοτοκομάχους και άγιομάχους αίρετικούς, ως και από δειλούς ποιμένες πού αφήνουν τήν ποιμήνη άπροστάτευτη στίς επιθέσεις τών λύκων 8.

Έπί δέ τούτοις έξαιτούμενοι τας εύχάς σας διατελούμεν μετά σεβασμοϋ οι ύπογράφωντες.

Σάββας και Θεοδόσιος οι μακάριοι, τό τηνικαϋτα Άναστασίου τού βασιλέως δυσσεβειν έλομένου, διανέστησαν θερμώς προμαχούντες τής πίστewς, τούτο μέν, μεθ' ών άνεθεμάτισαν τούς κακοδόξους έν τή Έκκλησία, τούτο δέ, έν οίς επέστειλαν τώ βασιλει, διαμαρτυρόμενοι θάνατον έλεσθαι, ή τι μετακινήσαι τών καθεστώτων»

8. Ιω. 10, 11-12: « Ό ποιμήν ο καλός τήν ψυχήν αύτοϋ τίθησιν υπέρ τών προβάτων ό μισθωτός δέ και ούκ ών ποιμήν, οϋ ούκ εισί τά πρόβατα ίδια, θεωρεί τό λύκον έρχόμενον και αφήσει τά πρόβατα και φεύγει και ό λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τά πρόβατα».

Γέρων Εὐσεβείου Λαυριώτη Γερομόναχος
 Γερομόναχος Λαυριών Λαυριώτη Γερ. Γαβριήλ
 Μοναχός Δάσθαι Λαυριώτης
 Ιεροδιάκον Χαρίτων Λαυριώτης

Χερσβείη μοναχός
 Μωυσι Γαβριήλ Γερμ Κουζλουμουσανό Κεσσιανός Δάσιν Χριστοδούλου
 Δοσίθεος Μοναχός Κουζλουμουσανό Κάδιεμα
 Γέρων Νεκτάριος Μοναχός, Ι. Καλύβη της Τριάδος, Ι. Σκήτη Κατάρφια
 Γέρων Νικέδημος Μοναχός Κελλί (Άγιος Νικηταγίτ Κελλί)
 Γερομόναχος Γαβριήλ Άγιορείτης (Ι. Κελλί Παναχίς)
 Γοργουάγιος Φ. Ψ. Πεντακρέτωρος,
 Μοναχός Λαυριών Κάδιεμα Δοχειαρίου (Θέση Πλατάνι)
 Γερον Αννούρι, Π. Κ. Π. Γ. Ε. Θ. Φ. Ο. Κ. Ο. Ο.

Τὸ πρῶτον ἔστιν ἡ ἀποστολή, ἡ ἀποστολή τῆς
ἐκκλησίας ἡ ἀποστολή τῆς ἀντιλήψεως